

GORE SRCA

VJERSKI TJEDNIK

GOD. V.

ZAGREB, 18. LIPNJA 1950.

BROJ 25

«Neka se undaju u Tebe svi, koji poznaju Tvoje ime, Gospodine, jer ne ostavljaj onih koji Te traže»
(Ps. 9, 11-12)
Iz Prkasanje današnje sv. Misne

Korist od napasti

Zašto Bog dozvoljava, da napasti uznemiraju Njegove služe? Zato da ih učvrsti u kreposti. Neprijeporna je činjenica i opće utvrđeno iskustvo, da se kreposti ne postizava bez borbe. Kao što drveće na vjanskim bregovima ima dublje korijenje, jer je mnogo izvrgnuto burama i olujama, tako su i one kreposti ukorjenjene dublje u dušu, koje se razvijaju u olujama na pusti. Kreposti se postizavaju čestim opetovanjem kreposnih čina. A da li ćemo takove čine često izvoditi, ako nam manjka borba s neprijateljem? Hoće li se vježdati u strpljivosti onaj, ko nema razloga da bude nestrpljiv? Ili u blagosti onaj, kome se ne pruža zgodna, da bude zlovoljan? Ili u čistoći, koji nikad nije napastovan na nešto? To vrijedi i za ostale kreposti. No ako je istina, da se čovjek, ako manjku napasti, većma slabo ili nikako ne vježda u kreposti, to je također sigurno, da se kreposti nisu postizavali niti učvršćuju bez napasti.

Kada je jednom rimski senat raspravljao o pitanju, da li treba neprijatelju i suparniku Kartagu do temelja razoriti, ustane Scipio Afrikanški i protivno od svih drugih senatora naglasuje, da se Kartaga ne razori, te objašnjava svoje stanovite šme, da je rimski republik potreban ovakav moćni, oružani i nepomirljivi neprijatelj, da joj bude uvijek novim protivnikom za održanje rimske hrabrosti. Iz toga je jasno, zašto je Bog svome dragomu Apostolu pogana na njegovu opešovanu molbu, da ga oslobodi od teških napasti vjela, odgovorio: «Boga ti je moje milosti, jer se krepasti u slabosti usavršava. U oluji napasti oslabljuju više starog čovjeka i pokvarene naravi, a sila novoga života sve više jačaju tako, da krepost čiju da svrššenstva. Kasnije vidi: Kad navale na te napasti, i ti ostanes čvrst i nepokolebliv, tada si dokazao, da si daleko napredovao u kreposti».

Čita se u povijesnim knjigama, da su nekog mladog redovnika mušete neštete napasti. On se protiv njih ogorčeno borio i uvijek iznik sjajnu pobjedu. Stari i sveći jedan redovnik reče mu jednoga dana, hoće li, da se pomoli za njega Bogu, da ga mnu te napasti. No mladi redovnik odgovori: Ne, jer osjećam, da me te napasti većma nukuju na molitvu, post, bdjenje i da se uvijek ponovno vježbam u sv. čistoći. Ne, da se napasti oslobodim, nego se mol, oče, da mi Gospodin dađe snage, da negnem napast pobjediti i dobiti krunu pravde.

Daljnji razlog, zašto Bog dozvoljava, da na Njegove služe navali napast, jest taj, da im dade veću nagradu u nebu. Ovu nam istinu stavlja na srce sv. apostol Jakobi, kad kaže: Ne bojmo se napasti, jer za vrijeme napasti pleše nam se nebeska kruna. Bog nas hoće da okruni, i zato dozvoljava da nas muče napasti. Tu je istinu gledao u viđenju jedan brat u četerostakom redu. U noći opazi on jedamput, kako s neba silazi dragocjena kruna, urešena dragim kamenjem, i kako se spušta na glavu jednog drugog brata, koji je, kako se poslije otkrivalo, bio u vrijeme avladao tešku napast. Kakova je to utjeha onim dušama, koje rađi mnogih napasti male da ih je Bog ostavio. Sv. Ivan Hrizostom kaže: Nikada ne vjerujemo, da nas je Bog ostavio, i da nema posebne ljubavi prema nama, ako nas muče napasti. Rađje gledajmo u tom jasni znak, da smo Bogu mili.

Vladanje Učiteljevih protivnika

Cijelom je Palestinom orilo slavlje i hvalospjevi Učitelju-Čudotvorcu. Ali tog općoj radosti i veselju se primiješalo potpuno jasno i zapažljivo negodovanje i zlovolja. Neprijatelji naime Isusovi nisu mogli podnijeti to, što je sve više plamsalo i raslo oduševljenje prema ljubljenom čudesnom Dobročinitelju. Zahvatila ih je zavist, negodovanje, mržnja i klevete u tolikoj mjeri, da se nikako nisu mogli smiriti niti te osjećaje u sebi ugušiti.

Postance su stajali mrka lica oni, koji nisu ozdravili. I njihovi rođaci i prijatelji. Njihova molba nije bila uslišana. Tražili su zdravlje tijela, a opirali se ozdravljenju duše. Vapili su za tjelesnim olakšanjem, a branili se od rasvjetljenja duha. Moljčkali su blagoslov za bolesna i klonula tijela, a prezirali su svaki pohod milosti.

Vode nezadovoljnika su bili Farizeji i Književnici. Njihova mržnja na Čudotvorca je imala dublje razloge. Čudesa se naime ne mogu nikad. Čudesa ozdravljenja se sama sobom nameću. Ona su samjetljiva našim sjetilima. Ali protivnici ne će da se njima bave. I o njima razmišljaju. Sin jednoga drvodjelca iz Nazareta u njihovim je očima već odavna osuđen. A oduševljenje pristo proka, koji želi čudesa, to ih tako razbještnjuje. Samo o tom razmišljaju, kako će se suprotstaviti divljenju i veličanju Isus? Kako izbrisati i uništiti upliv čudesa događaja? Kako će puk odvratiti od Čudotvorca?

Mržnju treba pokriti licemjernošću i lažju. Treba se ljutiti. Treba hiniti svetu srdžbu zbog nepostivanja i onescvjećivanja samoga Boga. To ima biti njihov oružje: «I sada ustaje predstojnič zbornice ljuteći se, što je Isus liječio u subotu, i reče narodu: «Sest je dana, u koje treba raditi; u te dakle dana dolazite, te se liječite, a ne u dan subotnji» (Mt. 13, 14).

I opet drugom zgodom Mu podmeću: «Ovaj ne izgoni đavle, nego po Belzebu, poglavici đavolskome» (Mt. 12, 24).

Još je bolnije diralo Spasitelja to, što su Mu bili nezahvalni ozdravljenici. To Ga je više bolilo, nego li podvale i zasjede Njegovih protivnika. On je njihove klimave udine učvrstio i ukonečeno gibavim učino. Oslobođio ih je od mučnih i teških bolova i spasio od prerane smrti. A oni su Mu jedva okrenuli leđa i već su Ga zaboravili.

Tako dođe od deset guhavaca, koje je On izliječio i poslao da se pokaju svćenicima, tek jedan natriag, da se zahvali i dade Bogu čast: «I pade niže pred Njegove noge i zahvali Mu; i to je bio Samaritanin.

Tada Isus prozbiori i reče: Ne očiteli se deseticima, a deveticima gdje su? Zar se nijedan ne nada, koji bi se vratio i dao slavu Bogu, nego ovaj tudina? I reče mu: Ustani, idi, tvoja ti je vjera pomogla» (Lk. 17, 11-19).

Prije ozdravljenja visoko bi podizali bolesnici svoje glave i plaćući molili ozdravljenje: «Isuse, Učitelju, smiluj se nama». Poslije ozdravljenja su se stidjeli priznati, da su Njegovu služnici. Možemo si zamisliti i očituti, koliko li je duboko boležlo Isusa takovo ponašanje. On nije od njih tražio zahvale. Ali je očekivao, da će biti zahvalni za primljenu milost. Za čudesa ozdravljenja, koja su postigli. I barem tako iskazati svoju zahvalnost, što će nastojati da budu bolji i tako pokazati, da su za služili milost otkupljenja. No njihova nezahvalnost je bila tim žalostija, što je to bio znak tvrdovratosti i ueoprvilivosti.

Tu tvrdovratosti i nepopravljivosti oštro osuđuje Spasitelj riječima: «Tada poče koriti gradove, u kojima se zbló najviše njegovih čudesa, što ne činiše pokore. Joz tebi, Korozišine, jao tebi, Betsaido! Jer da se u dogodila čudesa u Tiru i Sidonu, što se u dogodila u vama, davno bi već u vreci i pepelu činili pokoru. Ali ja vam kažem: Lakše će biti Tiru i Sidonu na sudnji dan, nego li vama» (Mt. 18, 29-32).

MJESEC POSVEĆEN SRCU ISUSOVU

Svibanjske pjesme šuma i polja utonule su u nepravat. Ugnaste se se boje šerolbrog svibanjskog cvijeća. Prošao je mjesec svjetle i dražesne ljepote. Na mjesec lipanj, kad se bijela pšenična polja talasaju do u beskraji. To je mjesec, koji nam s beskrajalim morem klajza daje dojam beskraćnosti. To je mjesec posvećen Srcu Isusovu, neizmjerne mudrosti i ljubavi.

Gledajući pšenična nedogledna polja, mislimo, kako će mrnje, koje se na lahuru njiše, postati svegdanji kruhi. Ali još nam se jedna misao nameće. Beskrajna ljubav i mudrost, združena s najsvršenijim čovjčkom, združena sa Srcem Isusovim, doći će k nama pod prilikama pšeničnog Kruha. U najbližestvenstvenjog katedralu, u najznamenitijoj crkvi taj svegdanji kruh pretvarat će se u Tijelo Kristovo. Pod njegovim prikama gorjet će «Srce, koje je toliko ljubilo svijete».

Na to Srce treba da nas sjeda žarko lipanjsko sunce, na to Srce treba da nas sjedaju beskraćna polja, na to Srce treba da nas sjedaju crkve po bregovima i planinama, u selima i gradovima. U svakoj ljepoti zemlje, u svakom daru a neba treba da čitamo riječ, koje je Isus rekao sv. Margareti Mariji Alacoque: «Bvo Srce koje je toliko ljubilo svijete. Ali ne smijemo ostati samo kod razmatranja Njegove ljubavi. Mi moramo nastojati, da Mu uzvratimo svojom ljubavju. Isus nas na to nuka objavom, koju je dao sv. Margareti Mariji: «Bodan sam, je izgaram od želje da budem ljubljenc. Poput pšeničnog klajza u suncu Preav. Srce izgara od želje da bude ljubljeno. Ovaj svemoguć Vladar neba i zemlje toliko je šodan duha, da postaje prosjak ljubavi. Ne ogtušimo se na poziv božanskog Spasitelja, na poziv našega najvećeg prijatelja, na poziv najdražijijeg dobročinitelja. Ovoga mjeseca treba da padne čvrsta odluka i obećanje, da ćemo, ako to još doad nismo učinili, obaviti veliku devetnicu apasa, t. j. da ćemo se kroz devet mjeseci svakog prvog petka u mjesecu ispovjediti i prisostiti na čast Srcu Isusovu. Isus nam daje tako obećanje život vjčni. On nam daje tako obećanje: «U neizmjenom ljubosnju svoga Srca obećajem, da će Njegova svemoguća ljubav svima onima, koji se kroz devet prvih petaka u mjesecu prieste, dati milost konačne ustrajnosti. Oni ne će umrijeti u stanju koje neomilost biti bez svatih sakramenata. Moje će im Srce biti sigurnim utištelom u času smrti».

Srce Isusovo, žarko ognjište ljubavit, Srce Isusovo, božanski kruš životna, Srce Isusovo, koje gorit pod prilikama lipanjskog kruha, mi li u mjesecu lipnju obećajemo, da ćemo Tebe primiti u sv. Pričesti, da Ti nas primis, kad požanješ naše živote, u vjčnosti!

KONGRES FRANCUSKE KATOLIČKE SELJACKE MLADEŽI — Francuska katolička seljačka mladež priređuje nacionalni kongres povodom 29-godi-

šnjice osnivanja svoje organizacije. Računa se, da će ovom kongresu prisustvovati 40.000 francuskih seljačkih mlaka.

BOG I MIR U SVIJETU

St. Otac Pavao je nepogrešiv

Bog hoće mir i red u ljudskoj prirodi. On je postavio mir i red među nebrojnim svjetovima, koje u redu i miru: pbiću po beskrajanom nebeskom svodu.

On hoće mir i red među danom i noći, kao se mislo i u presušanom redu bez smatnje izmjenjuju među sobom.

Bog je postavio mir i red među goštinim dabanima. One se međusobno u redu izmjenjuju po stalnim zakonima i svaka nam doba donosi svoje čare i ljepote.

Bog je postavio i hoće mir i red među svim stvorenjima na zemlji: među rječnicima i morima, govanima i dolinama, karnjem i lišjem, životinjama i ljudima. Da jedno drugo upozorjava i poručuje i u miru i u skladu blisovaju i žive.

Kako dakle da se bi Bog tražio, da bude mir, red i jedinstvo među ljudima, kao i njegove obitelji. A svi su zajedno jedna velika obitelj sastavljena iz mnogih naroda.

I tu veliku obitelj je Bog stvorio iz jednog Adama. Iz njega dakle jednoga klanca sva ljudska plemena, kako Njegov veli sv. Pismo: »On (Bog) je uzeo od jednoga dca (postade) ljudski rod i da stanuje po svojoj zemlji. I postojalo je određeno vremena i granice stanovaništa pšihova, da traše Boga, ne bi li Ga kakko našipati bi našli, premda nije daleko ni od jednoga nra, jer u Njegov svijetu i mičemo se i jesmo, kao što i naši od vaših plemena rekoho: »Njegov smo rod« (Dj. 17, 24-28).

Prema svim Bogom riječima najvrše je jasno da na mir i red imadnemo neprestano na pameti, da smo svi od te koja zemska osoba Adama. On je Bog odredio svakome pojedincu, svakom obitelji i svakom narodu vrijeme, kad će živjeti; mjesto i kraj, gdje će stanovati; i postanje, koje će biti izvršiti. Nadaje kao značimo, da smo svi sinovi svega nebesnoga Oca, koji čini, da sunce Njegovo klanu našim i mi, i dobivamo, i daje klanu pravdu i nepravednicima (1Pt. 5, 45-48). Ako dakle značimo da smo svi mi ljudi dvojstranji rođaci i to: prvo po krvi, jer smo svi djeca Adamova, a drugo po mlosti, jer smo svi djeca Božija.

Narodi su dakle rođaci sobom braća. Ako smo svi braća, moramo biti svi jedno, kako je to Isus molio na Pedljednoj večeri. »Ovo sveću! Sačuvaj ih u mene svoje, koje si mi dao, da budu jedno, kao mi« (Jn. 17, 11). I to jedinstvo među ljudima jest podloga svakoga mira.

Osim toga Bog je rudi mira na zemlji postavio svoga jednorodnoga Sina Isusa Krista.

I dosti bi bilo reći, da su Proceli označivali Krista kao »kneza mira«.

I doista je tako. On je došlo rudi mira s noba na zemlju. On sam je došlo prije svega mir s Bogom (Dj. 5, 2) i onda je mir u ljudskom svodu Kristin na kralju (Kol. 1, 20). I tako je uspostavio mir i red u svemu stvorenom. Imarje je nebo na zemljama. Napose dande mir našim dušama.

Za naš je mir tekla krv Sina Božijega na križu. Ako je tome tako, onda je sigurno, kad bi mi pojedini, naše obitelji i svi narodi htjeli podići svoje oči prema tom križu, stila bi na svu našu naklonu Boga i mir. Red i ne bi našli na svađu i nemire.

Estina je, i među pojedincima i među narodima dade karkada do sporova, većinom po krivici jednih i drugih. No i ti bi se sporovi lako popravili, kad bismo mltjeli, da smo svi jedno i u istu družinju jednoga kraljevića, u kome vlada Kneza mira, naš Gospodin Isus Krist. I premda je taj Kneza miru Ga položi na i zlatu kaljevika u palači dvlovdoga kralja Heroda. Položi ih na Gu u kromae jačice napušteno betlehemsko štalice. Ipak je na tim jaslanua oledkuva pjesma nebeskih anđela kao lozinka dolaska Kristova: »Mir ljudima na zemlji«.

Za taj mir Kristov moramo svi raditi i blago omla, koji se čine svim praktilnim krišćanima životima. Nisu Ga položili na i zlatu kaljevika u palači dvlovdoga kralja Heroda. Položi ih na Gu u kromae jačice napušteno betlehemsko štalice. Ipak je na tim jaslanua oledkuva pjesma nebeskih anđela kao lozinka dolaska Kristova: »Mir ljudima na zemlji«.

Za taj mir Kristov moramo svi raditi i blago omla, koji se čine svim praktilnim krišćanima životima. Nisu Ga položili na i zlatu kaljevika u palači dvlovdoga kralja Heroda. Položi ih na Gu u kromae jačice napušteno betlehemsko štalice. Ipak je na tim jaslanua oledkuva pjesma nebeskih anđela kao lozinka dolaska Kristova: »Mir ljudima na zemlji«.

Za taj mir Kristov moramo svi raditi i blago omla, koji se čine svim praktilnim krišćanima životima. Nisu Ga položili na i zlatu kaljevika u palači dvlovdoga kralja Heroda. Položi ih na Gu u kromae jačice napušteno betlehemsko štalice. Ipak je na tim jaslanua oledkuva pjesma nebeskih anđela kao lozinka dolaska Kristova: »Mir ljudima na zemlji«.

Za taj mir Kristov moramo svi raditi i blago omla, koji se čine svim praktilnim krišćanima životima. Nisu Ga položili na i zlatu kaljevika u palači dvlovdoga kralja Heroda. Položi ih na Gu u kromae jačice napušteno betlehemsko štalice. Ipak je na tim jaslanua oledkuva pjesma nebeskih anđela kao lozinka dolaska Kristova: »Mir ljudima na zemlji«.

Za taj mir Kristov moramo svi raditi i blago omla, koji se čine svim praktilnim krišćanima životima. Nisu Ga položili na i zlatu kaljevika u palači dvlovdoga kralja Heroda. Položi ih na Gu u kromae jačice napušteno betlehemsko štalice. Ipak je na tim jaslanua oledkuva pjesma nebeskih anđela kao lozinka dolaska Kristova: »Mir ljudima na zemlji«.

Za taj mir Kristov moramo svi raditi i blago omla, koji se čine svim praktilnim krišćanima životima. Nisu Ga položili na i zlatu kaljevika u palači dvlovdoga kralja Heroda. Položi ih na Gu u kromae jačice napušteno betlehemsko štalice. Ipak je na tim jaslanua oledkuva pjesma nebeskih anđela kao lozinka dolaska Kristova: »Mir ljudima na zemlji«.

Za taj mir Kristov moramo svi raditi i blago omla, koji se čine svim praktilnim krišćanima životima. Nisu Ga položili na i zlatu kaljevika u palači dvlovdoga kralja Heroda. Položi ih na Gu u kromae jačice napušteno betlehemsko štalice. Ipak je na tim jaslanua oledkuva pjesma nebeskih anđela kao lozinka dolaska Kristova: »Mir ljudima na zemlji«.

Odajući potoju i nastoji Sv. Crkvi vpravno, da je Sv. Otac Pavao, nasljednik sv. Petra u nepogrešiv, kao što onaj, što treba vjerovati i činiti za spasenje. U j. kad nastupa u pitanjima vjere i čudoreda. Međutim se na Vatikanskom saboru rodila želja, nemi bi sabor pitanje Papine nepogrešivosti jedinom za uvijek, komako i svečano riješio. Nakon dugoga i svotonoga raspravljanja donie je Vatikanski sabor ovu odluku ili definiciju: Sveti Otac Pavao je nepogrešiv kad govori s katedre svučasno — to znači, kad kao Pastor i Učitelj svih kršćana s najvi-

šim apostolskim ugledom naš nauku o vjeri i čudoredu tako, da je jasno izričito i čisti i bezuvjetno, a Crkva, da je ima vjerovati za spasenje.

Sveti Otac Pavao je, dakle, nepogrešiv, kad uči svečano li s katedre, a s katedre uči, kad na moćna vjere čitri uvjeta:

Prvi — kad nastupa kao Pastor i Učitelj svih kršćana. Prema tome nije nepogrešiv kao poštena osoba u obiteljskim razgovorima, u propovjedima i poukama. Nije ni drži puku u crkvi ili izvan crkve, ni u knjigama. Što ih napla. Nije nepogrešiv ni kao biskup grada Rima, kad propovijeda Rimskom puku. Nije nepogrešiv ni kao zemaljski vladar, kad izdaje zakone ili odluke za zemaljsko dobro Vatikanske države.

Drugi je uvjet, da uči nauku o vjeri i čudoredu, t. j. ono, što treba vjerovati i činiti za spasenje. Što su objavljeni istine i one koje su objavljene javljeno u nauku vjere. Objavljene su pak istine nalaze u Svetom Pismu Staroga i Novoga Zavjeta te u Usmeno predaji.

Treći je uvjet, da nauku o vjeri i čudoredu svojim vjebnim ugledom jasno izloži i odredi: Ovako se mora vjerovati i nikako drukčije. Prema tome, kad on domete o stvarni konačni ili definitivni sud, koji se više ne mijenja, niti opoziva, iz toga otkiđi, da Papa može pogriješiti u običnim porukama ili savjetima, ali kad pise komu pismo odnosno izda vjernična emoklika.

Četvrti je uvjet, da ima nekakvu obavezu cijeloj Crkvi na vjerovanje i tu nekakvu jasno izrazi. To znači: Tko ne bi htio vjerovati, taj je herezik ili kufvovjera.

Da je Papa nepogrešiv, vidi se jasno iz Kristovih riječi sv. Petru: Ti si Petar, i na to stijen sagradi ću Crkvu svoju i vrata je paklena ne će nadvišati (Mt. 16, 18) Kad bi sv. Petar ih nasljednici njegovi Pape mogli pogriješiti i krivu nauku naučavati u ovako velikom svjetlu, kao što su pitanja vjerna i jednaki, tada ne bi bili čvrsta petina i jednaki temelji, na komu pečiva jake i nerazoriva Crkva, nego bi bili labavi temelji, i radi alvističija temelja bi propala s vremenom i cijela Crkva. Isus je rekao sv. Petru: »Pasi janjee moje, pasi ovce moje« (Jn. 21, 15-17).

Isus je postavio sv. Petra i njegove nasljednike Pape u najvišji pastornu cijeloj Crkvi. Sv. Pavao je i tako imao piti cijelo stado: »Najviše, svetitelje i vjermike zrakvom pašom — šestom i jstinskom naukom. To znači, da su sv. Petar i Pava nepogrešivi. Kad bi naše vjehni pastiri, sv. Petar i nasljednici Pape, mogli pogriješiti u na-

čim nauku naučavati u ovako velikom svjetlu, kao što su pitanja vjerna i jednaki, tada ne bi bili čvrsta petina i jednaki temelji, na komu pečiva jake i nerazoriva Crkva, nego bi bili labavi temelji, i radi alvističija temelja bi propala s vremenom i cijela Crkva. Isus je rekao sv. Petru: »Pasi janjee moje, pasi ovce moje« (Jn. 21, 15-17).

Isus je postavio sv. Petra i njegove nasljednike Pape u najvišji pastornu cijeloj Crkvi. Sv. Pavao je i tako imao piti cijelo stado: »Najviše, svetitelje i vjermike zrakvom pašom — šestom i jstinskom naukom. To znači, da su sv. Petar i Pava nepogrešivi. Kad bi naše vjehni pastiri, sv. Petar i nasljednici Pape, mogli pogriješiti u na-

čim nauku naučavati u ovako velikom svjetlu, kao što su pitanja vjerna i jednaki, tada ne bi bili čvrsta petina i jednaki temelji, na komu pečiva jake i nerazoriva Crkva, nego bi bili labavi temelji, i radi alvističija temelja bi propala s vremenom i cijela Crkva. Isus je rekao sv. Petru: »Pasi janjee moje, pasi ovce moje« (Jn. 21, 15-17).

Isus je postavio sv. Petra i njegove nasljednike Pape u najvišji pastornu cijeloj Crkvi. Sv. Pavao je i tako imao piti cijelo stado: »Najviše, svetitelje i vjermike zrakvom pašom — šestom i jstinskom naukom. To znači, da su sv. Petar i Pava nepogrešivi. Kad bi naše vjehni pastiri, sv. Petar i nasljednici Pape, mogli pogriješiti u na-

čim nauku naučavati u ovako velikom svjetlu, kao što su pitanja vjerna i jednaki, tada ne bi bili čvrsta petina i jednaki temelji, na komu pečiva jake i nerazoriva Crkva, nego bi bili labavi temelji, i radi alvističija temelja bi propala s vremenom i cijela Crkva. Isus je rekao sv. Petru: »Pasi janjee moje, pasi ovce moje« (Jn. 21, 15-17).

Isus je postavio sv. Petra i njegove nasljednike Pape u najvišji pastornu cijeloj Crkvi. Sv. Pavao je i tako imao piti cijelo stado: »Najviše, svetitelje i vjermike zrakvom pašom — šestom i jstinskom naukom. To znači, da su sv. Petar i Pava nepogrešivi. Kad bi naše vjehni pastiri, sv. Petar i nasljednici Pape, mogli pogriješiti u na-

čim nauku naučavati u ovako velikom svjetlu, kao što su pitanja vjerna i jednaki, tada ne bi bili čvrsta petina i jednaki temelji, na komu pečiva jake i nerazoriva Crkva, nego bi bili labavi temelji, i radi alvističija temelja bi propala s vremenom i cijela Crkva. Isus je rekao sv. Petru: »Pasi janjee moje, pasi ovce moje« (Jn. 21, 15-17).

Isus je postavio sv. Petra i njegove nasljednike Pape u najvišji pastornu cijeloj Crkvi. Sv. Pavao je i tako imao piti cijelo stado: »Najviše, svetitelje i vjermike zrakvom pašom — šestom i jstinskom naukom. To znači, da su sv. Petar i Pava nepogrešivi. Kad bi naše vjehni pastiri, sv. Petar i nasljednici Pape, mogli pogriješiti u na-

čim nauku naučavati u ovako velikom svjetlu, kao što su pitanja vjerna i jednaki, tada ne bi bili čvrsta petina i jednaki temelji, na komu pečiva jake i nerazoriva Crkva, nego bi bili labavi temelji, i radi alvističija temelja bi propala s vremenom i cijela Crkva. Isus je rekao sv. Petru: »Pasi janjee moje, pasi ovce moje« (Jn. 21, 15-17).

Isus je postavio sv. Petra i njegove nasljednike Pape u najvišji pastornu cijeloj Crkvi. Sv. Pavao je i tako imao piti cijelo stado: »Najviše, svetitelje i vjermike zrakvom pašom — šestom i jstinskom naukom. To znači, da su sv. Petar i Pava nepogrešivi. Kad bi naše vjehni pastiri, sv. Petar i nasljednici Pape, mogli pogriješiti u na-

čim nauku naučavati u ovako velikom svjetlu, kao što su pitanja vjerna i jednaki, tada ne bi bili čvrsta petina i jednaki temelji, na komu pečiva jake i nerazoriva Crkva, nego bi bili labavi temelji, i radi alvističija temelja bi propala s vremenom i cijela Crkva. Isus je rekao sv. Petru: »Pasi janjee moje, pasi ovce moje« (Jn. 21, 15-17).

Isus je postavio sv. Petra i njegove nasljednike Pape u najvišji pastornu cijeloj Crkvi. Sv. Pavao je i tako imao piti cijelo stado: »Najviše, svetitelje i vjermike zrakvom pašom — šestom i jstinskom naukom. To znači, da su sv. Petar i Pava nepogrešivi. Kad bi naše vjehni pastiri, sv. Petar i nasljednici Pape, mogli pogriješiti u na-

čim nauku naučavati u ovako velikom svjetlu, kao što su pitanja vjerna i jednaki, tada ne bi bili čvrsta petina i jednaki temelji, na komu pečiva jake i nerazoriva Crkva, nego bi bili labavi temelji, i radi alvističija temelja bi propala s vremenom i cijela Crkva. Isus je rekao sv. Petru: »Pasi janjee moje, pasi ovce moje« (Jn. 21, 15-17).

Isus je postavio sv. Petra i njegove nasljednike Pape u najvišji pastornu cijeloj Crkvi. Sv. Pavao je i tako imao piti cijelo stado: »Najviše, svetitelje i vjermike zrakvom pašom — šestom i jstinskom naukom. To znači, da su sv. Petar i Pava nepogrešivi. Kad bi naše vjehni pastiri, sv. Petar i nasljednici Pape, mogli pogriješiti u na-

čim nauku naučavati u ovako velikom svjetlu, kao što su pitanja vjerna i jednaki, tada ne bi bili čvrsta petina i jednaki temelji, na komu pečiva jake i nerazoriva Crkva, nego bi bili labavi temelji, i radi alvističija temelja bi propala s vremenom i cijela Crkva. Isus je rekao sv. Petru: »Pasi janjee moje, pasi ovce moje« (Jn. 21, 15-17).

Isus je postavio sv. Petra i njegove nasljednike Pape u najvišji pastornu cijeloj Crkvi. Sv. Pavao je i tako imao piti cijelo stado: »Najviše, svetitelje i vjermike zrakvom pašom — šestom i jstinskom naukom. To znači, da su sv. Petar i Pava nepogrešivi. Kad bi naše vjehni pastiri, sv. Petar i nasljednici Pape, mogli pogriješiti u na-

čim nauku naučavati u ovako velikom svjetlu, kao što su pitanja vjerna i jednaki, tada ne bi bili čvrsta petina i jednaki temelji, na komu pečiva jake i nerazoriva Crkva, nego bi bili labavi temelji, i radi alvističija temelja bi propala s vremenom i cijela Crkva. Isus je rekao sv. Petru: »Pasi janjee moje, pasi ovce moje« (Jn. 21, 15-17).

Isus je postavio sv. Petra i njegove nasljednike Pape u najvišji pastornu cijeloj Crkvi. Sv. Pavao je i tako imao piti cijelo stado: »Najviše, svetitelje i vjermike zrakvom pašom — šestom i jstinskom naukom. To znači, da su sv. Petar i Pava nepogrešivi. Kad bi naše vjehni pastiri, sv. Petar i nasljednici Pape, mogli pogriješiti u na-

čim nauku naučavati u ovako velikom svjetlu, kao što su pitanja vjerna i jednaki, tada ne bi bili čvrsta petina i jednaki temelji, na komu pečiva jake i nerazoriva Crkva, nego bi bili labavi temelji, i radi alvističija temelja bi propala s vremenom i cijela Crkva. Isus je rekao sv. Petru: »Pasi janjee moje, pasi ovce moje« (Jn. 21, 15-17).

Isus je postavio sv. Petra i njegove nasljednike Pape u najvišji pastornu cijeloj Crkvi. Sv. Pavao je i tako imao piti cijelo stado: »Najviše, svetitelje i vjermike zrakvom pašom — šestom i jstinskom naukom. To znači, da su sv. Petar i Pava nepogrešivi. Kad bi naše vjehni pastiri, sv. Petar i nasljednici Pape, mogli pogriješiti u na-

čim nauku naučavati u ovako velikom svjetlu, kao što su pitanja vjerna i jednaki, tada ne bi bili čvrsta petina i jednaki temelji, na komu pečiva jake i nerazoriva Crkva, nego bi bili labavi temelji, i radi alvističija temelja bi propala s vremenom i cijela Crkva. Isus je rekao sv. Petru: »Pasi janjee moje, pasi ovce moje« (Jn. 21, 15-17).

Isus je postavio sv. Petra i njegove nasljednike Pape u najvišji pastornu cijeloj Crkvi. Sv. Pavao je i tako imao piti cijelo stado: »Najviše, svetitelje i vjermike zrakvom pašom — šestom i jstinskom naukom. To znači, da su sv. Petar i Pava nepogrešivi. Kad bi naše vjehni pastiri, sv. Petar i nasljednici Pape, mogli pogriješiti u na-

čim nauku naučavati u ovako velikom svjetlu, kao što su pitanja vjerna i jednaki, tada ne bi bili čvrsta petina i jednaki temelji, na komu pečiva jake i nerazoriva Crkva, nego bi bili labavi temelji, i radi alvističija temelja bi propala s vremenom i cijela Crkva. Isus je rekao sv. Petru: »Pasi janjee moje, pasi ovce moje« (Jn. 21, 15-17).

Isus je postavio sv. Petra i njegove nasljednike Pape u najvišji pastornu cijeloj Crkvi. Sv. Pavao je i tako imao piti cijelo stado: »Najviše, svetitelje i vjermike zrakvom pašom — šestom i jstinskom naukom. To znači, da su sv. Petar i Pava nepogrešivi. Kad bi naše vjehni pastiri, sv. Petar i nasljednici Pape, mogli pogriješiti u na-

čim nauku naučavati u ovako velikom svjetlu, kao što su pitanja vjerna i jednaki, tada ne bi bili čvrsta petina i jednaki temelji, na komu pečiva jake i nerazoriva Crkva, nego bi bili labavi temelji, i radi alvističija temelja bi propala s vremenom i cijela Crkva. Isus je rekao sv. Petru: »Pasi janjee moje, pasi ovce moje« (Jn. 21, 15-17).

Isus je postavio sv. Petra i njegove nasljednike Pape u najvišji pastornu cijeloj Crkvi. Sv. Pavao je i tako imao piti cijelo stado: »Najviše, svetitelje i vjermike zrakvom pašom — šestom i jstinskom naukom. To znači, da su sv. Petar i Pava nepogrešivi. Kad bi naše vjehni pastiri, sv. Petar i nasljednici Pape, mogli pogriješiti u na-

čim nauku naučavati u ovako velikom svjetlu, kao što su pitanja vjerna i jednaki, tada ne bi bili čvrsta petina i jednaki temelji, na komu pečiva jake i nerazoriva Crkva, nego bi bili labavi temelji, i radi alvističija temelja bi propala s vremenom i cijela Crkva. Isus je rekao sv. Petru: »Pasi janjee moje, pasi ovce moje« (Jn. 21, 15-17).

Isus je postavio sv. Petra i njegove nasljednike Pape u najvišji pastornu cijeloj Crkvi. Sv. Pavao je i tako imao piti cijelo stado: »Najviše, svetitelje i vjermike zrakvom pašom — šestom i jstinskom naukom. To znači, da su sv. Petar i Pava nepogrešivi. Kad bi naše vjehni pastiri, sv. Petar i nasljednici Pape, mogli pogriješiti u na-

čim nauku naučavati u ovako velikom svjetlu, kao što su pitanja vjerna i jednaki, tada ne bi bili čvrsta petina i jednaki temelji, na komu pečiva jake i nerazoriva Crkva, nego bi bili labavi temelji, i radi alvističija temelja bi propala s vremenom i cijela Crkva. Isus je rekao sv. Petru: »Pasi janjee moje, pasi ovce moje« (Jn. 21, 15-17).

Isus je postavio sv. Petra i njegove nasljednike Pape u najvišji pastornu cijeloj Crkvi. Sv. Pavao je i tako imao piti cijelo stado: »Najviše, svetitelje i vjermike zrakvom pašom — šestom i jstinskom naukom. To znači, da su sv. Petar i Pava nepogrešivi. Kad bi naše vjehni pastiri, sv. Petar i nasljednici Pape, mogli pogriješiti u na-

čim nauku naučavati u ovako velikom svjetlu, kao što su pitanja vjerna i jednaki, tada ne bi bili čvrsta petina i jednaki temelji, na komu pečiva jake i nerazoriva Crkva, nego bi bili labavi temelji, i radi alvističija temelja bi propala s vremenom i cijela Crkva. Isus je rekao sv. Petru: »Pasi janjee moje, pasi ovce moje« (Jn. 21, 15-17).

Isus je postavio sv. Petra i njegove nasljednike Pape u najvišji pastornu cijeloj Crkvi. Sv. Pavao je i tako imao piti cijelo stado: »Najviše, svetitelje i vjermike zrakvom pašom — šestom i jstinskom naukom. To znači, da su sv. Petar i Pava nepogrešivi. Kad bi naše vjehni pastiri, sv. Petar i nasljednici Pape, mogli pogriješiti u na-

čim nauku naučavati u ovako velikom svjetlu, kao što su pitanja vjerna i jednaki, tada ne bi bili čvrsta petina i jednaki temelji, na komu pečiva jake i nerazoriva Crkva, nego bi bili labavi temelji, i radi alvističija temelja bi propala s vremenom i cijela Crkva. Isus je rekao sv. Petru: »Pasi janjee moje, pasi ovce moje« (Jn. 21, 15-17).

čim nauku naučavati u ovako velikom svjetlu, kao što su pitanja vjerna i jednaki, tada ne bi bili čvrsta petina i jednaki temelji, na komu pečiva jake i nerazoriva Crkva, nego bi bili labavi temelji, i radi alvističija temelja bi propala s vremenom i cijela Crkva. Isus je rekao sv. Petru: »Pasi janjee moje, pasi ovce moje« (Jn. 21, 15-17).

Isus je postavio sv. Petra i njegove nasljednike Pape u najvišji pastornu cijeloj Crkvi. Sv. Pavao je i tako imao piti cijelo stado: »Najviše, svetitelje i vjermike zrakvom pašom — šestom i jstinskom naukom. To znači, da su sv. Petar i Pava nepogrešivi. Kad bi naše vjehni pastiri, sv. Petar i nasljednici Pape, mogli pogriješiti u na-

čim nauku naučavati u ovako velikom svjetlu, kao što su pitanja vjerna i jednaki, tada ne bi bili čvrsta petina i jednaki temelji, na komu pečiva jake i nerazoriva Crkva, nego bi bili labavi temelji, i radi alvističija temelja bi propala s vremenom i cijela Crkva. Isus je rekao sv. Petru: »Pasi janjee moje, pasi ovce moje« (Jn. 21, 15-17).

Isus je postavio sv. Petra i njegove nasljednike Pape u najvišji pastornu cijeloj Crkvi. Sv. Pavao je i tako imao piti cijelo stado: »Najviše, svetitelje i vjermike zrakvom pašom — šestom i jstinskom naukom. To znači, da su sv. Petar i Pava nepogrešivi. Kad bi naše vjehni pastiri, sv. Petar i nasljednici Pape, mogli pogriješiti u na-

čim nauku naučavati u ovako velikom svjetlu, kao što su pitanja vjerna i jednaki, tada ne bi bili čvrsta petina i jednaki temelji, na komu pečiva jake i nerazoriva Crkva, nego bi bili labavi temelji, i radi alvističija temelja bi propala s vremenom i cijela Crkva. Isus je rekao sv. Petru: »Pasi janjee moje, pasi ovce moje« (Jn. 21, 15-17).

Isus je postavio sv. Petra i njegove nasljednike Pape u najvišji pastornu cijeloj Crkvi. Sv. Pavao je i tako imao piti cijelo stado: »Najviše, svetitelje i vjermike zrakvom pašom — šestom i jstinskom naukom. To znači, da su sv. Petar i Pava nepogrešivi. Kad bi naše vjehni pastiri, sv. Petar i nasljednici Pape, mogli pogriješiti u na-

čim nauku naučavati u ovako velikom svjetlu, kao što su pitanja vjerna i jednaki, tada ne bi bili čvrsta petina i jednaki temelji, na komu pečiva jake i nerazoriva Crkva, nego bi bili labavi temelji, i radi alvističija temelja bi propala s vremenom i cijela Crkva. Isus je rekao sv. Petru: »Pasi janjee moje, pasi ovce moje« (Jn. 21, 15-17).

Isus je postavio sv. Petra i njegove nasljednike Pape u najvišji pastornu cijeloj Crkvi. Sv. Pavao je i tako imao piti cijelo stado: »Najviše, svetitelje i vjermike zrakvom pašom — šestom i jstinskom naukom. To znači, da su sv. Petar i Pava nepogrešivi. Kad bi naše vjehni pastiri, sv. Petar i nasljednici Pape, mogli pogriješiti u na-

čim nauku naučavati u ovako velikom svjetlu, kao što su pitanja vjerna i jednaki, tada ne bi bili čvrsta petina i jednaki temelji, na komu pečiva jake i nerazoriva Crkva, nego bi bili labavi temelji, i radi alvističija temelja bi propala s vremenom i cijela Crkva. Isus je rekao sv. Petru: »Pasi janjee moje, pasi ovce moje« (Jn. 21, 15-17).

Isus je postavio sv. Petra i njegove nasljednike Pape u najvišji pastornu cijeloj Crkvi. Sv. Pavao je i tako imao piti cijelo stado: »Najviše, svetitelje i vjermike zrakvom pašom — šestom i jstinskom naukom. To znači, da su sv. Petar i Pava nepogrešivi. Kad bi naše vjehni pastiri, sv. Petar i nasljednici Pape, mogli pogriješiti u na-

čim nauku naučavati u ovako velikom svjetlu, kao što su pitanja vjerna i jednaki, tada ne bi bili čvrsta petina i jednaki temelji, na komu pečiva jake i nerazoriva Crkva, nego bi bili labavi temelji, i radi alvističija temelja bi propala s vremenom i cijela Crkva. Isus je rekao sv. Petru: »Pasi janjee moje, pasi ovce moje« (Jn. 21, 15-17).

Isus je postavio sv. Petra i njegove nasljednike Pape u najvišji pastornu cijeloj Crkvi. Sv. Pavao je i tako imao piti cijelo stado: »Najviše, svetitelje i vjermike zrakvom pašom — šestom i jstinskom naukom. To znači, da su sv. Petar i Pava nepogrešivi. Kad bi naše vjehni pastiri, sv. Petar i nasljednici Pape, mogli pogriješiti u na-

čim nauku naučavati u ovako velikom svjetlu, kao što su pitanja vjerna i jednaki, tada ne bi bili čvrsta petina i jednaki temelji, na komu pečiva jake i nerazoriva Crkva, nego bi bili labavi temelji, i radi alvističija temelja bi propala s vremenom i cijela Crkva. Isus je rekao sv. Petru: »Pasi janjee moje, pasi ovce moje« (Jn. 21, 15-17).

Isus je postavio sv. Petra i njegove nasljednike Pape u najvišji pastornu cijeloj Crkvi. Sv. Pavao je i tako imao piti cijelo stado: »Najviše, svetitelje i vjermike zrakvom pašom — šestom i jstinskom naukom. To znači, da su sv. Petar i Pava nepogrešivi. Kad bi naše vjehni pastiri, sv. Petar i nasljednici Pape, mogli pogriješiti u na-

čim nauku naučavati u ovako velikom svjetlu, kao što su pitanja vjerna i jednaki, tada ne bi bili čvrsta petina i jednaki temelji, na komu pečiva jake i nerazoriva Crkva, nego bi bili labavi temelji, i radi alvističija temelja bi propala s vremenom i cijela Crkva. Isus je rekao sv. Petru: »Pasi janjee moje, pasi ovce moje« (Jn. 21, 15-17).

Isus je postavio sv. Petra i njegove nasljednike Pape u najvišji pastornu cijeloj Crkvi. Sv. Pavao je i tako imao piti cijelo stado: »Najviše, svetitelje i vjermike zrakvom pašom — šestom i jstinskom naukom. To znači, da su sv. Petar i Pava nepogrešivi. Kad bi naše vjehni pastiri, sv. Petar i nasljednici Pape, mogli pogriješiti u na-

čim nauku naučavati u ovako velikom svjetlu, kao što su pitanja vjerna i jednaki, tada ne bi bili čvrsta petina i jednaki temelji, na komu pečiva jake i nerazoriva Crkva, nego bi bili labavi temelji, i radi alvističija temelja bi propala s vremenom i cijela Crkva. Isus je rekao sv. Petru: »Pasi janjee moje, pasi ovce moje« (Jn. 21, 15-17).

Isus je postavio sv. Petra i njegove nasljednike Pape u najvišji pastornu cijeloj Crkvi. Sv. Pavao je i tako imao piti cijelo stado: »Najviše, svetitelje i vjermike zrakvom pašom — šestom i jstinskom naukom. To znači, da su sv. Petar i Pava nepogrešivi. Kad bi naše vjehni pastiri, sv. Petar

III. NESELA I PO...

SV. JOSIP CAFASSO

OBRADUJMO PASTIRA

Sv. Mladost potpuno ovakvo: Početak je...

U Postanle sv. apstola Petar uzi nas...

U sv. Evangeliju (Luka 15, 1-10) — to...

Postoje iz sv. Evangelija razlike se...

Ljubav. Njemu se pripisuje sedam da-...

— Ah, gospodine profesore, sad mi...

— Prema tome je Sin mudrosti kao...

Tako je, Vjlsnja! Savim ispravno...

Profesor je zasluilo. Niko od daka...

Vjlsnja je zavrila toga dana svoj...

Rođio se 18. I. 1811. u Castelnuovo u...

On je vodio ovaj život već svojim...

Njegov je duh bio duh revnosti i ml-...

TKO JE IZMISLIO ISPOVJED?

Popovi, zar ne? Da, tako neki go-...

nu u svijetu, u čovjeku, čija je duša...

nu u svijetu, u čovjeku, čija je duša...

Profesor je zasluilo. Niko od daka...

Vjlsnja je zavrila toga dana svoj...

Njegov je duh bio duh blaženosti i do-...

Posledna je njegova ljubav bila pesve-...

Na nadgrobnom spomeniku Don Ca-...

Duša je i godina 1860. Njoj se Sve-...

Nared mu se odmah počeo moliti ka-...

TKO JE IZMISLIO ISPOVJED?

duša. Nije potrebno govoriti, kako...

— Kad je za francuskog kralja Ljude-...

— Moji gospodine, radiće ću učiniti...

— To ta je obrnuta redoslijeda...

— Može biti! No ipak poslušajte...

— Oficir svlađen tim riječima pri-...

— Tražite li još uvjete dokaza da je...

— Ne, to sam već sam osjetio...

— Do sljednog razgovora došao je i...

Riječi su djelovale. Brentano se...

— Ni nisno li mi sami već toliku...

Bolesnikom sposobni Svec Krist ne je...

Ljudski je u ovom prometu, da bi mogao...

— Ljudski je u ovom prometu, da bi mogao...

— Ljudski je u ovom prometu, da bi mogao...

TKO JE IZMISLIO ISPOVJED?

— Ljudski je u ovom prometu, da bi mogao...

— Ljudski je u ovom prometu, da bi mogao...

— Ljudski je u ovom prometu, da bi mogao...

— Ljudski je u ovom prometu, da bi mogao...

— Ljudski je u ovom prometu, da bi mogao...

— Ljudski je u ovom prometu, da bi mogao...

— Ljudski je u ovom prometu, da bi mogao...

— Ljudski je u ovom prometu, da bi mogao...

— Ljudski je u ovom prometu, da bi mogao...

— Ljudski je u ovom prometu, da bi mogao...

— Ljudski je u ovom prometu, da bi mogao...

— Ljudski je u ovom prometu, da bi mogao...

— Ljudski je u ovom prometu, da bi mogao...

DELEGATI UJEDINJENIH NARODA...

Rasplodivoanje bilja

Gledaj biljni svijet oko sebe! Evo ti prekrasnog drveta, bilja i cvjetala širom ti do biljke; korijeni stablika, lišće, cvijet, sjeme i plod, tu svaka radnja u bilji ima svoju svrhu. To nije i ne može biti slučaj. Da pogledamo i upoznamo malo čudni način rasplodivoanja bilja.

Razgledamo li većinu cvjetova, vidimo da se obično u istočno cvjetu nalaze i prašnici i pestiće (tučkovci). Prašnici su obilježeni muškom, a pestiće ženskom spola. Takvu su na primjer cvjetovi trešnje, Jabuke, kruške, ljubice, višabave, jorgovana, pšenice i t. d. Ali i biljaka rastavljenih spolova t. j. na nekim su stabljikama samo muški, a na drugima samo ženski cvjetovi.

Trešnja je puna mnogobrojnih bijelih cvjetova. U svakom je cvjetu pet bijelih listića, a između njih ovi brojni prašnici u obliku žutih nitu. U sredini cvjetova diže se iz dna penkasti pestić ili tučak. Donji mu je dio odjeljivo; to je plodnica, iz koje se kasnije razvije plod, a u njemu sjemena. Sjeme nastaje iz oplodene jajne stanice.

Kako se oploduje jajna stanica? Cvjetne latice mirišu. Taj miris i napadna bijela boja privlače mnogobrojne pčele, koje lijeću od cvjetova do cvjetova i ližu slatki sok, koji se nalazi na dnu prašnika i pestića. Tom prilikom dodiruju se pčele svojim drilicom tijelom prašnika, iz kojih ispadaju peludna zrnca (očne stanice) u obliku žutog praška. Dode li pčela u drugi trešnji cvijet, atrese, posve nesvijetno, taj prašak na gornji dio pestića. Tu se peludna zrna prilijepi, njihova vanjska kožica pukne i proploplazna s jezgrom muške sjemenke u jajnu stanicu u maternicu pestića. Tako dospjele peludne zrnca do ženske jajne stanice u plodnici (u dnu pestića), gdje se obje vezaju međusobno spoje. Oplodnja je izvršena. Doslava otpadnu latice, prašnici se osuše, a plodnica počne debljati, jer se u njoj počinje razvijati plod sa sjemenom.

Na nekim slučajevima vjeter raznosi pelud samo tamo, a ovaj dopre do pestića. U drugim pak slučajevima (kod drugih biljaka) kukci i leptiri, koje važi boja i miris cvijeta, lete od cvijeta do cvijeta, prenose pelud na pestiće, te ih oprašuju.

Profetna biljka »Pulmonia officinalis« (Ljekoviti Plućnjak) kada se rasceva, imade krasnu crvenu boju. Kad cvijet bude opraskan mijenja boju i postane modar. Ovdje kao da je prirodna htjela da bude vrlo susretljiva kukcima. Da ne bi oni trošili uzalud vrijeme i trud, pokazuje im svojom bojom, da im ne treba doljetati na te cvjetove, jer su već oprašeni, te im više ne će pružiti hrane za protivsluđu. I pčele nikada ne pristaju na modre cvjetove, već samo na crvenkaste.

Vodena biljka »Valisneria spiralis« rastavljena je spola t. j. posebno rastu biljke muškog spola, a posebno ženskog. Pestić ženske biljke tako visoko izraste, da dosegne svojim njuškama do na vrh vode. Ovdje se rasceva, raširi na tri strane ogranke od svoje njuške, i tu čeka pelud, koji bi ga oprašio. Muška biljka ima ispod vode svoje prašnike cvjetove; ona raste do iznad vode, kao što ženski cvijet, već kada joj cvijet dozrije otkrte se od struka i ispadu do na vrh vode u obliku mješurice s peludom. Tu se rastvori i pokaze dva prašnika. I sada pliva površ vode, vjeter ga tiska po površini vode tamo smo, dok ne zapne na koji ženski cvijet, koji viri iz vode i čeka prašnik, koji bi ga oprašio. Prašnici su tako visoko nad vodom. Dotakne li se prašnik njuške, prilijepi se nešto peluda na njušku plodnice i ženski se cvijet tim oprašio. Oprašeni cvijet ne ostaje poslije oprašenja nad vodom, nego se poput spirale savije i povlači natrag do u dno vode. Čudnovata je ovo uredba, koja ima da podrži i pojedine biljke i vodene životinje.

Biljke u suhim vrućim krajevima imadu deblu lišće, koje im čuva vlagu. A budući da je takovo lišće vrlo teško i tražena hrana za mnoge životinje, štiti se lišće od njih ostrim bridima i bodljikama.

Ovi primjeri — koji bi se mogli do bezbroja niza — kažu, da u prirodi

Iz katoličkog svijeta

GOVOR KELSKOG KARDINALA

— Kelnški kardinal nadbiskup održao je nedavno govor o odnosima između radnika i poslodavaca. Ovi odnosi moraju biti zasnovani na temeljima kršćanske pravednosti. Radničke plaće moraju biti tolike, da omogućuju radniku i njegovoj obitelji život dostojan čovjeka, a osim toga radnik mora imati mogućnost, da od svoje plaće stese makar ogručno imovinu, koja će mu pružiti osjećaj sigurnosti. Radnici daju svoje znanje i svoje željeve poduzeću i prema tome poduzeću se armije biti upravljanu bez radnika, a još manje protiv njih. Radnici moraju radi toga imati udjela i upliva na upravu poduzeća. Na kraju kardinal nadbiskup je izrazio svoje žaljenje nad činjenicom, da premlako katoličkih javnih radnika sudjeluje u radničkom socijalnom pokretu.

KATOLIČKI INŽINJERI U FRANCUSKOJ — Tokom ljeta održat će svoj kongres francuski katolički inženjeri.

USKRIS U LURDU — Za uskršne blagodne hodočastilo je u Lurd više desetina tisuća vjernika iz svih krajeva svijeta. Hodočastitelji su obredima Velikog Tjedna prisustvovali u lurdskoj Bazilici, koja je bila premlana, da ih sve primi. Na Uskrs je preko svećanog općinskog lurdskog biskupa održao hodočastiteljima prigodan govor.

OBRAČENJA U HOLLANDIJI — Broj obraćenika na katoličku vjeru u Hollandiji raste iz godine u godinu. Dok je u razdoblju od 1930. — 1935. prosječan broj obraćenika iznosio godišnje 2000 do 2500, od 1945. godine naprijed prosječan broj obraćenika iznosio godišnje 5000.

KNJIŽNICA KATOLIČKOG SVEUČILIŠTA U LUVENU — Ove godine su navršile 10 godina, kako je počeo da temelja uništi knjižnicu glasovitog katoličkog belgijskog sveučilišta u Luvenu. Požar je, među ostalim, uništio tada s 900.000 knjiga. Odmah poslije ove strahovite nesreće belgijski katolici su započeli akcijom obnove ove knjižnice. Sada su zgrade knjižnice u potpunosti restaurirane, a broj knjiga sada iznosi 600.000.

ELISABETH LANGESSER, njemačka katolička pjesnikinja, boravila je nedavno u Parizu, gdje je na poziv francuskog katoličkog centra intelektualaca održala predavanje o situaciji katoličkih književnika u Njemačkoj.

U SAMOSTANU sv. Katarine na brdu Sinaju jedna grupa američkih naučenjaka započela je snimanje svih pohranjenih starh rukopisa i knjiga. Među drugim knjigama oni će snimati u cijelosti i rukopis iz V. stoljeća, koji sadrži arhijepiskopov prijevod Evanđelja i staro-crkveno slavenski glagoljski Psalter iz 11. stoljeća. Fotografije će biti izdane u budućnosti.

PETAŠTET OBRACENIKA na katoličku vjeru napisali su nedavno knjigu o svom obraćenju. Među ovim obraćenicima ima pisaca, državnika, povjesničara, liječnika i glumaca. Knjigu je izdao profesor sveučilišta Notre Dame: pater O'Brien.

KAPETAN LAURO, glasoviti američki avijatičar s najviše odlikovanja, postao je nedavno katolički svećenik.

U IRSKOJ prenositi će se preko radija svake večeri zvonjenje pozdrava Gospi s dublinske katedrale.

vлада svrhovitost, red. Tu nema ništa, a da ne postoji cilj, na koji smjera. I ona prirodna činjenica u čovjeku za trajnom srećom i blaženstvom, valja da ima svoj cilj, nije ona uzalud tu usadna. Tako bi htio to poraći, morao bi poraći svakolikim divni red, što se za paža u prirodi, poraći i Ureditelja svega toga, pa sve pripisati pukom, alijepnom slučaju. »Ali uzeti slučaj za uzrok i to u isključene drugog pravog uzroka, to je isto što i uzeti jedan življij pojam i nešto što ne postoji, za uzrok svega. Što postoji, i cijelog poretka« kaže Heitinger. Svrhovitost predpostavlja Um, koji je to uredio. Samo neizmjeni Um, koji stoji nad avim, mogao je zamisliti taj velebn red u prirodi i podržavati ga. Ovo je nauka, koju nitko nikada ne može oboriti

DNEVNO 375 sv. Misa govori se na katoličkom sveučilištu Fordham u New Yorku. Ovdje se naime učim mladi svećenici iz svih krajeva Amerike.

MGR MC CANN, narvan apostol New Yorka radi njegova neumornog rada na obraćanju protestanata, umro je iznenada. Na aoprovdnu mu je bilo pet biskupa i mnoštvo naroda. Polje njegova rada bilo je predgrađe Harlem, gdje je obratio preko osam tisuća ljudi na katoličku vjeru.

CRKUVU, posvećenu Presv. Srcu Isusovu, sagrađio je njemački katolici u Münchenu od materijala, koje su američke okupacione vlasti poklonile kardinalu Faulhaberu. Materijal potječe od zgrade, koju je sagrađio Hitler za svoje lične zabave.

ZRTVE ZA KATOLIČKE SKOLE. Francuski katolici plaćaju za održavanje svojih slobodnih škola godišnje 13 milijardi franaka. Pojedini departmani mogu po novom zakonu davati subvencije ovim školama i dosta ih daju, ali prošle godine tek u iznosu od 90 milijuna franaka. Francuski katolici nemudim rado žrtvuju za svoje škole, jer ne žele, da im djeca idu u bezbožničke škole. Preko slobodnog školstva u Francuskoj glasi slobodnom narodu pripada slobodna škola.

FRIDRICH FLANZELT, župnik u Dachau, umro je iznenadnom smrću u svojoj 47. godini. Za vrijeme prošlog rata, ovaj župnik, na čijem se župnom području nalazio jedan od najgorih njemačkih logora, učinio niz herojskih djela, pomajući i dijeleći sv. Sakramente umrlacima.

KRALJ FARUK I, egipatski kralj, darovao je nedavno 50 egipatskih sterlina za katoličke škole u Južnom Egiptu. Ovdje je, istako malom, po svoti, kralj Faruk darovao redovito svake godine kao priznanje za rad misionara među najzapuštenijim krajevima Egipta.

OKUMENTARNI FILM o Sv. Godini snima jedna engleska filmska firma. Ovaj dokumentarni film obuhvatit će sve najvažnije događaje Svele Godine i prikázat sve najvažnije kršćanske centre. Bit će prikazivan u svim britanskim kinematografima.

NAJVISI SVEĆENIK U ENGLSKOJ je vlč. Antony Throckmorton, koji je visok nešto malo manje od dva metra. Već, da su morali podignuti strop nad oltarom njegove crkve, jer se nije mogao slobodno kretati. Njegova župa je ujedno jedna od najbogatijih u Engleskoj.

JOS JEDNA SPANJOLSKA BLAŽENICA. Dne 19. veljače o. g. proglašena je blaženom Vincenza-Marija Lopez i Viciana, osnovateljica Kćeri Bezgrešne za zaštitu djevojkama. Ova redovnička družba ima izrčitu socijalnu zadaću. Bavi se posebno stručnim odgojem kućnih pomoćnica i drugih namještenica po velikim gradovima. Blažena Vincenza-Marija umrla je 26. prosinca 1890. Papa Benedikt XV. lično je poznao blaženicu kao tajnik nuncijature u Madridu, i izjavio je o njoj: »Ovaj proces ne će imati nikakvih poteškoća. Ona je bila svećanica.«

»DER VOLKSBOETE«, tjednik austrijskih katolika, proslavio je ove godine 50-godinu svog izlaženja.

MEDUNARODNA ORGANIZACIJA ZA SLOBODNE SKOLE osnovana je u Parizu koncem veljače o. g. **JEROME D' SOUZA D. L.** rektor kolegija u Madrasu, imenovan je od indijske vlade za člana Nacionalnog Vijeća za kulturne odnose s inozemstvom. D'Souza nalazi se sada na naučnom studiju u Sjedinjenim Državama.

U DUBLINU (Irsko) održan je kongres Hrvatskih pedijatar. Na kongresu došli liječnici iz Irske i Engleske. Kongres je održan kao spomen 400-godišnjice smrti sv. Ivana od Boga, osnivača reda Fatebenefratelli.

U SVEtoj ZEMLJI sada je osnovano nekoliko samostana redovnica zvanih »Male sestre od Isusa«, koje je osnovao p. de Foucauld. One moraju živjeti isključivo od čulnesnog rada, a po želji osnažuju raditi među nomadima narodom u Sahari i na Srednjem Istoku.

POTPREDSJEDNIK INDIJSKE VLADE Patel izjavio je nedavno na upit jednog poslanika, da li strani katolički misionari u Indiji rade za interese svojih naroda, da se misionari bave isključivo vjerskim nastavljanjem i odgojem i da je bilo čak slučajeva, gdje su im naprotiv bili pobornici oslobođenja Indije od kolonijalnog ugnjetavanja.

SISTER MILORONICE otkrile su u Svetoj Zemlji, prilikom popravka svog samostana pedeset arheoloških veština, na čijim stijenama našli su se tragovi žbuke i rano kršćanskih simbola. Arheolozi predpostavljaju, da je stoga ova pećina morala biti naročito čašćena od prvih kršćana. Nje je međutim poznat motiv čašćenja.

NA KONGRESU SINDOLOGA u Rimu bili su prisutni poznati liječnici i stručnjaci za medicinu. Među ovima bili su prisutni: Dr. Barbet, kirurg bolnice sv. Jozefa u Parizu, Dr. Eskinazi iz Carigrada, P. Wuzensclij iz Njemačke, Dr. Malo, osnivač sveučilišta u Montrealu u Kanadi, Luigi Gedda i drugi. Prof. Hrynek poslao je kongresu svoje napisanu studiju u vezi s novim otkrićima o sv. Platnu.

KATOLIČKO SKOLU Sansejro u Japanu, koju vode katoličke redovnice presv. Srca, priznala je japanska vlada kao jednakopravnu državnom sveučilištu.

UMJETNIČKO RASPELO iz VIL STOLEČJA pronađeno je nedavno u Hollandiji prilikom iskapanja drvene optacije Sv. Odiliena. Raspele je velike umjetničke vrijednosti.

U TEGELENU U HOLANDEJI predstavljala se 21. svibnja »Muka Isusova« na način, kako se ona predstavlja u Oberammergau. U »Muci« je sudjelovalo oko 200 glavnih glumaca. Ovo je šesta predstava po redu, koja se daje u Tegeleni.

BISKUP MOSAMBIQUE-A (Mosambika) Sebastião de Resende uzde je nedavno u obranu urođeničkog stanovništva, koje radi na rizičnim plantažama. On je tražio, da ih se oslobodi od prenapornog rada, da im se dozvoli udružiti se u sindikate i da ne moraju sami snositi riziko (poglavno) slabe ljetine.

»KONGRES UNIJE KATOLIČKIH DOBROTVORNIH USTANOVA. Održao se taj kongres koncem mjeseca travnja o. g. u Lionu u Francuskoj. Na sastanku je bilo prisutno oko 1.200 svećenika, a predsjedavao mu je kard. Gerlier. Tema sastanka bila je: »Crkva odgovoritelja ljubavi«. Kako je ovaj kongres živio odjeknuo među francuskim katolicima, je napravio nekoliko misli iz govora koji je održao kard. Gerlier.

Kardinal Gerlier je započeo svoje izlaganje tvrdnjom, da je danas jedan od najvažnijih pitanja uspostavljanje među ljudima međusobnu ljubav i međunarodnu istinsku suradnju. Ovu ljubav kršćanin je dužan iskazivati svagdje, no događa se često, da te ljubavi oni ne iskazuje u dovoljnoj mjeri. Jedan strog i jasn savjetnik nalaze se stoga kršćanima da ispitaju, da li zbilja proživljavaju ljubav, o kojoj tako često govore. Jer kaže kard. Gerlier »ne događa se toliko, da im se predbacuje, da su aljdebne. Krista, nego češće se događa, da ih se optužuje, da nisu ostali vjerni njegovoj poruci«. Kad bi stoga kršćani oživili svoju vjeru, u svijetu bi zavladalo bratstvo među ljudima, zbilja bi svijet bio revolucija, koja bi u svijet materijalno-duhovno i moralno izgradila.

Razvijajući ovu misao kardinala Gerliera, Joseph Follet, jedan od predavača na kongresu, rekao je: »Gradanstvo hranjeno pravničkim duhom, svelo je sve na brojeve i odredilo trgovačko i partičarsko shvaćanje pravde. No društvo sveto na čisto pravu ne postaje nihilističko. Vrijeme je stoga, da se kršćanin otkrene takvog stanja stvarnosti ljubav svagdje u svijet, koji je sve više žedan ljubavi. Ljubav treba prve svega biti jednakim korakom sa socijalnom pravdom i mora se naročito okrenuti prema zahtjevima onih, koji nitko ne posjeduje, tako da se i radničkoj klasi dade pravo, koje joj ide u društvo. Radničkoj klasi je potrebna ljubav, potrebna su joj kršćanske cilje, koje bi pretvorile njihove kreposti u kršćanske kreposti.«